

Ministrování s Ferdou Kuliferdou

napísal Jan Lukeš
nakreslil Jiří Vančura

Závěrečné obřady (části mše svaté)

Ahoj přátelé Boží,
doufám, že jste si o prázdninách pěkně odpočinuli, poznali kus světa, utu-
žili přátelství a zažili mnoho zážitků, na které budete vzpomínat celý rok!
Před námi je v naší ministrantské rubrice poslední část mše svaté –
ZÁVĚREČNÉ OBŘADY.

1

Závěrečné obřady
jsou proti předchozí
bohoslužbě oběti
velice jednoduché.
Skládají se jen ze
dvou hlavních částí –
POŽEHNÁNÍ a **PRO-
PUŠTĚNÍ LIDU.**

2 Před požehnáním byla poslední část
bohoslužby oběti – modlitba po
přijímání. Po ní mohou následovat
tzv. ohlášky, při kterých **sedíme.**

Příští neděle je 23. neděle
v mezidobí a mše svatá
zde bude opět v 9 hodin
sloužená za farníky.

3

POŽEHNÁNÍ

Požehnej vás všemo-
houcí Bůh, Otec i Syn
i Duch svatý.

O velkých slavnostech
se může požehnání
udělovat zvláštním
slavnostním způsobem.
Při požehnání se na
většině míst **stojí.**

4 PROPUŠTĚNÍ LIDU

S Božím požehnáním odcházíme k povinnostem dne.
Při slovech „Jděte ve jménu Páně“ **stojíme.**

Jděte ve jménu Páně.

Bohu díky!

5

Následně se řadíme
u oltáře jako na
začátku mše svaté.
Společně se poklo-
níme oltáři (obět-
nímu stolu) a pak
poklekne před
svatostánkem, je-li
v presbytáři.

6

Boží lid zatím zpívá závěrečnou píseň.

7

Děkuji ti, Pane, za všechna dobrodiní,
která jsem dostal při mši svaté u tvého
oltáře. Ochraňuj nás a všechny lidi
dobré vůle.
Skrze Krista našeho Pána. Amen.

Po mši poděkujeme modlitbou Pánu za
to, že jsme mohli ministrovat a setkat se
s živým Kristem.

Kamarádi,
tak pěkný školní start,
ať vás Duch Svatý vede
a chrání!

Ferdou Kuliferda

Foukej, foukej větríčku

V našem seriálu o obnovitelných zdrojích energie, jež by měly po-
stupně nahrazovat uhlí a ropu, se podíváme na zdroj, který se, dokud
Slunce za zhruba pět miliard let nespálí Zemi na prach, skutečně ni-
kdy nevyčerpá. Je vám asi jasné, že mluvím o energii větru.

ZBYNEK PAVIENSKÝ

Lidstvo už od nepaměti využívalo sílu vě-
tru u plachetnic a zhruba od prvního sto-
letí našeho letopočtu se v tehdejší Persii,
dnešním Íránu, začaly používat první větr-
né mlýny. Ačkoliv staří Peršané nepoužívali
energii větru k výrobě elektřiny, ale k pum-
pování vody nebo mletí mouky, technologie
větrného mlýna byla vymyšlena jako doko-
nalá a my jsme od té doby vylepšili pouze
tvar lopatek, čímž bylo dosaženo výrazně
větší účinnosti, o jaké se starověkým vyná-
lezcům ani nesnilo.

A o účinnost jde v první řadě, proto-
že o větru platí to samé, co o ohni – je to
dobrý sluha, ale špatný pán. Vítr nejlépe
slouží v přímořských krajích, kde od moře
vane relativně stálý vítr bez větších výkyvů.
Proto nepřekvapí, že nejvíce elektřiny z vě-
trných generátorů se vyrobí v Německu,
které je evropským lídrem v zavádění mo-
derních ekologických technologií. Největší
podíl větru na celkové výrobě elektřiny je
v Dánsku, jehož spotřeba je ze 41 % pokryta
větrnými turbinami. V Česku je to pouhých
0,7 %, což je způsobeno i naší zeměpisnou
polohou. Instalace větrných turbin se eko-
nomicky vyplatí pouze na horách. Vývoj se
ovšem nezastavil a vědci a výzkumníci hle-
dají nové možnosti, jak maximalizovat vyu-
žívání energie větru.

DVOJČE

Příkladem může být oboustranná tur-
bína společnosti Airgenesis, která by měla

výrazně snížit náklady na stavbu elektrárny.
Stavba jednoho větrníku na horách vyžaduje
vykácení až hektaru lesa. Navíc u každé vr-
tule musí stát trafostanice a k ní vést zpev-
něná obslužná cesta. Pod stožárem je navíc
potřeba vytvořit betonové základy, na které
se spotřebuje zhruba tisíc kubiků betonu.
Každé zvýšení účinnosti větrníku tak zvyšuje
ekologičnost stavby.

LÉTAJÍCÍ ELEKTRÁRNA

Úplně nejlépe se jeví produkt firmy Al-
taeros, která vyvíjí létající elektrárnu. Spo-
lečnost, jejímž hlavním zaměřením je výroba
vzducholodí, se rozhodla využít své zkuše-
nosti spojením vzducholodě a větrné elek-
trárny. Výsledek vypadá skutečně nádherně
a jeho hlavní použití by mělo být v místech,
kde nefouká přízemní vítr, ale pořádně to
fučí ve vyšších vrstvách atmosféry. A pře-
devším by létající elektrárny mohly nahradit
klasické větrníky, které nejsou zrovna oz-
dobou krajiny.

EKOLOGOVÉ PROTI EKOLOGŮM?

Zní to možná paradoxně, ale mnoho
ekologických organizací bojuje proti větr-
ným elektrárnám. Jedním z důvodů může
být, že krajina posetá větrníky nevypadá
moc lákavě. V Německu, kde je větrných
elektráren nejvíce, popisují tuto krajinu
krásným německým slovem „Verspargeltes
Land“. Spargel je německy chřest a Němci
hovoří o „zachřestované zemi“. Ochránce
přírody trápí také fakt, že točící se vr-
tule zabíjejí ptáky a netopýry. Myslivci si stěžují,
že větrníky plaší zvěř, která se přesouvá do
jiných oblastí. Točící se vrtnule samozřejmě
vydávají zvuk, který je zase nepříjemný li-
dem žijícím v okolí. Ale největším problé-
mem větrníků se může stát jejich likvidace.
Ramena vrtulí jsou kvůli odolnosti vyrobena
ze směsi pryskyřice a laminátu, který se dá
velmi těžko zlikvidovat. V USA odhadují, že
do dvaceti let, což je průměrná životnost
vrtulí, se budou muset vypořádat s více jak
sedmi sty tisíci tun nepoužitelných vrtulí.
Větrné elektrárny, které měly být ekolo-
gickou náhradou spalování neobnovitelných
zdrojů, se ukazují tak trochu... neekolo-
gické. Přesto i problematické větrníky jsou
lepší variantou než spalování uhlí. A navíc
nevyčerpateľná lidská tvořivost určitě vy-
myslí něco lepšího a účinnějšího. Možná, že
zrovna někdo z vás, čtenáři Tarsicia, přijde
na způsob, jak naprosto ekologicky vyrábět
elektrický proud a zachránit tím svět od
ekologické katastrofy.

Držím vám palce.

Foto: thekoppylife, aleciccotelli - Adobe stock; altaeros; Airgenesis